

Elżbieta Jaworska

"Awans opowieści
wspomnieniowych", Józef Ligęza [w:]
"Z zagadnień twórczości ludowej",
pod red. R. Górskiego, J.
Krzyżanowskiego, Wrocław 1972 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/47, 232

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(V) LIGEZA Józef: Awans opowieści wspomnieniowych. W: Z zagadnień literatury ludowej. Studia folklorystyczne pod red. R.Górskiego i J.Krzyżanowskiego. Wrocław 1972. IBL PAN, s. 155-170.

Artykuł poświęcony problematyce fabularyzacji wspomnień jako źródła nowych opowiadań ludowych, wchodzących w obieg powszechny. Na podstawie współczesnych materiałów autor ukazuje dwie najbardziej typowe formy tego procesu: przekształcanie, poprzez fabularyzację, wspomnienia rzeczowego w opowieść wspomnieniową; wyzyskiwanie konwencji wspomnieniowej jako jednego ze środków podawania tradycyjnych utworów w celu nadania opowiadaniom, często fantastycznym, pozorów autentyzmu. Na zakończenie zasygnalizowano znaczenie substancji wspomnieniowej w literaturze pisanej, głównie w pamiętnikarstwie.

BP/47/111

El.J.

(V) LIGEZA Lidia: Folklor we współczesnej poezji polskiej. W: Z zagadnień twórczości ludowej. Studia folklorystyczne pod red. R.Górskiego i J.Krzyżanowskiego. Wrocław 1972. IBL PAN, s. 95-135.

Próba szczegółowego ukazania związków twórczości Tadeusza Nowaka, Jana Bolesława Ożoga i Jerzego Harasymowicza z folklorem. Analiza wybranych fragmentów ich wierszy prowadzi autorkę do wniosku, iż wspólnym celem ideowo-artystycznym tej poezji jest docieranie do najgłębszych pokładów kultury ludowej i ukazywanie tego, co w niej odwieczne. U Nowaka znajduje to wyraz w utworach opisowo-realistycznych, a także w odtwarzających arealistyczny porządek sztuki ludowej z zastosowaniem baśni i wierzeń. W poezji Ożoga dominują elementy wiejsko-opisowe, splecione z pierwiastkiem autobiograficznym, oraz konstrukcje archetypiczne przy udziale uwspółcześnionego Olimpu słowiańskiego. Cechą wyróżniającą twórczość Harasymowicza jest stworzenie własnej mitologii, o charakterze egocentrycznym.

BP/47/112

El.J.